

רע"פ 5555/17 - ע כ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5555/17

לפני:

כבוד השופט א' שם

ה המבקש:

ע כ

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ה המבקש:

בעצמו

ההחלטה

1. לפניו בקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: ד"ר ר' שפירא - סג"נ; ב' טאובר; ו-ת' נאות פרי), בעפ"ג 17-03-67077, שניתן על ידי כב' השופטים: ד"ר ר' הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דין של בית משפט השלום בקריות (כב' השופט י' טורס), בת"פ 19.3.2017, שניתנה ביום 54643-03-15.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין - כל הזכויות שמורות לאתר

2. המבוקש הורשע, לאחר ניהול משפט הוכחות, בקבע עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתוב האישום, המתalon ובניו של המבוקש לומדים באוטובוס, ביום 15.12.2014, שבו השניים בהסעת תלמידים מבית הספר למקום מגוריהם בקיבוץ ----, ירדו מהאוטובוס, והמתינו בתחנת הנסעה במקום. נטען, כי המבוקש הגיע למקום לאסוף את בנו וסביר כי המתalon מכח את הבן. בתגובה לכך, על פי המתואר בכתב האישום, ניגש המבוקש אל המתalon וستر לו בפניו פעמיים.

3. בהכרעת דין, מיום 19.3.2017, קבע בית משפט השלום כי המאשימה הוכיחה, מעבר לספק סביר, כי המבוקש היכה את המתalon. בית משפט השלום נתן אמון בעדותו של המתalon, אותה הוא מצא כמהימנה וכנה, כמו גם בעדותם של שני עדוי תביעה, אשר העידו כי ראו את המבוקש מכח את המתalon. במסגרת זו נקבע, כי אמרות הנשמעות בסרטון שצילם אמיר פישביין (להלן: אמיר), אחד מעדוי התביעה הנ"ל, מחזקות את גרסתו, ואין נפקא מינה לגבי הסיבה שבגינה החליט אמיר לתעד את האירוע. בית משפט השלום הוסיף עוד, כי מדריך בצהרון העיד כי המתalon סיפר לו, דקנות ספורות לאחר האירוע, כי המבוקש היכה אותו, וכן נקבע כי תנאי סעיף 9 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971, מתקיימים לגבי הדברים שמסר המתalon למדריך. בהמשך, התייחס בית משפט השלום לסרטון שצילם אמיר, בציינו כי הסרטון "אינו מעלה ואני מוריד" מההתשתייה הריאיתית בעניינו, למעט חלק השמע הסרטון, אשר מחזק את ראיות המאשימה. בנוסף, התרשם בית משפט השלום כי עדותו של המבוקש בלתי אמינה, וקבע כי אין בה כדי להוثير ספק בדבר אשמתו במיחסו לו. אשר לטענותו של המבוקש בדבר קיומם של מחדלי חקירה בעניינו, נקבע כי לא היה צריך לאייר מדריכה בצהרון, ואין באיזו מזונה למסירה כדין להוביל למסקנה כי נגעה זכותו של המבוקש להיליך הוגן, באופן שקיים את יכולתו להtagונן מפני האשמה שייחסו לו. בכל הנוגע לאפשרות של גביית עדות מילדיים נוספים שנכחו במקום, קבע בית משפט השלום כי אף שאי חקירת עדים רלוונטיים, יכול ותביא למסקנה כי מדובר במחדלי חקירה ממשי, הרי שבמקרה דין נפרשה בפני "תמונה רחבה של האירוע, אשר יש בה להסיק כל ספק מלבד, בדבר אשמתו של המבוקש, כמו גם באפשרות שאי חקירת הילדים, פגעה ביכולתו להתמודד עם עדי ההגנה עד כי נגרם לו עיוות דין". על יסוד על האמור, הרשע בית משפט השלום את המבוקש במיחסו לו בכתב האישום.

לאחר זאת, גזר בית משפט השלום את דיןו של המבוקש. במסגרת זו, קבע בית משפט השלום כי אין להקל ראש בהתנגדותו של המבוקש, אשר לא שלט במצוותו והכה קטין כבן 7 שנים. לפחות, התייחס בית משפט השלום לעובדה כי האירוע לא גרם כל חבלה לקטין, ולכך שחלפו שנתיים מאז האירוע, כאשר עברו של המבוקש קל ואינו כולל עבירות אלימות. עם זאת, ציין בית משפט השלום כי המבוקש לא קיבל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה עליהם. לאור האמור, השיטת בית משפט השלום על המבוקש את העונשין הבאים:ASA עלי תנאי למשך חודשיים, לבסוף יעבור המבוקש כל עבירות אלימות כלפי גופו של אדם, למשך שנתיים; ופיצוי למתalon בסך 2,500 ₪.

4. המבוקש הגיש ערעור על הכרעת דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה. בפסק דין, מיום 8.6.2017, דחה בית המשפט המחויז את ערورو של המבוקש, בקובעו כי לא נפל פגם בהכרעת דיןו של בית משפט השלום. בית המשפט המחויז עמד על כך שמדובר בערעור עובדתי "מובהדק", כאשר עיקר מציאותו של בית המשפט המחויז הטועים, בהקשר זה, כי הכלל בדבר הימנעות מהתרבות בקביעות מהימנות של הערקה המבררת, חל "ביתר שאת" בעניינו. עוד ציין בית המשפט המחויז, כי הכרעת דיןו של בית המשפט השלום היא מפורתת; בהירה; מתইחתת לכל מארג הריאות; ומתחזדת עם כל טענותיו של המבוקש, ומשכך, אין כל מקום להתערב בקביעות העובדיות, כלל וחומר במסקנה המשפטית הנובעת מהן. בנוסף לכך, התייחס בית המשפט המחויז להנמקותיו של בית משפט השלום לגופן, בהבヒרו מדויק לא נפלה כל שגגה בהכרעת הדיון. לבסוף, ציין בית המשפט המחויז כי אף שלא היולו טענות מצד

ה המבקש ברגע לעונש שהוושת עליו, מדובר בעונש מתון, סביר והולם. אשר על כן, נדחה ערעורו של המבקש.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשתו שלפניי, מישג המבקש על פסק דין של בית המשפט המחויז. לטענת המבקש, עדותו של עד התביעה מדרכי שחר היא עדות שקר, וקייםות סתיות בין עדות זו לבין מצאים חיצוניים לאותה עדות, באופן שנדרש לה חיזוק. עוד נטען, כי בסרטון שצילם אמריר לא נראה כל הכהה, אך שקיים סתייה בין הסרטון לבין עדותו של אמריר בפני בית משפט השלום. המבקש הוסיף וטען, כי המתلون, אמריר, ומדרכי שחר (להלן: מדרci) מסרו שלוש גרסאות שונות. לטענת המבקש, קייםים בעניינו מחדלי חקירה רבים, אשר מצדיקים את פסילתו של כתוב האישום אשר הוגש נגדו, לרבות העובדה שלא נגבו גרסאות מהילדים אשר ניכחו במקום האירוע, ואופן חקירתו של הקטין- המתلون, במשטרת. לבסוף, נטען, כי עונשו של המבקש כלל פיצוי למתلون, אשר נהג באלימות קשה כלפי בנו של המבקש במהלך האירוע, ומוסיף לעשות זאת גם כוים.

דין והכרעה

6. לאחר שיעינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחלה דעתך כי דינה להידחות. זאת, משום שאין התביעה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או סוגיה ציבורית רחבה, והוא אינה חרוגת, כהוא זה, מעניינו הפרטיו של המבקש לטעמי, אף אין מתעורר במקרה זה כל חשש מפני עיוות דין או חוסר צדק מהותי שנגרם למבקר (רע"פ 7364/17 הרניב נ' מדינת ישראל (24.9.2017); רע"פ 4880/17 קוסה נ' מדינת ישראל (21.6.2017); רע"פ 4550/17 נאור נ' עיריית הרצליה (20.6.2017); רע"פ 4062/17ALKOUEN N' מדינת ישראל (19.6.2017)). בנוסף, טענות הנאשם כבר הועלו, אחת לפחות, בפני בית המשפט המחויז, אשר התייחס אליה בפסק דין המנון מק, ומשכך, נראה כי התביעה מהווים ניסיון לעורר מעין "מקצת שיפורים" ל/gotoatzת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א.סביר למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016); רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016)). די בטעמים אלו, על מנת לדוחות את התביעה.

7. **למעלה מן הדרוש, אצין כי גם לגופו של עניין, דינה של התביעה להידחות. כפי שצין בית המשפט המחויז, כל טענותיו של הנאשם במסגרת בקשה רשות הערעור שלפניי מישגות על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי בית משפט השלום. זאת, שעה שידוע כי התערבותה של ערכאת ערעור בממצאים מעין אלה, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדינונית, תעsha במרקם חריגים ומצוומרים בלבד, לא כל שכן עת עסוקין ברשות ערעור ב"גelog שלוישי" (רע"פ 6466/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.9.2017); רע"פ 1305/17 קסאו נ' מדינת ישראל (4.4.2017) (4.4.2017); רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017)). בעניינו, ביכר בית משפט השלום את עדויותיהם של המתلون ושל יתר עדוי התביעה על פני עדותו של הנאשם, אותה הוא מצא כבלתי אמינה. בנוסף, התייחס בית משפט השלום לעובדה כי הסרטון שהוצע בפניו "אינו מעלה ואין מورد" מההתשתית הריאיתית הרלוונטיית, למעט חלק השמע בסרטון, אשר מחזק את עדותו של אמריר. בית משפט השלום לא התעלם אף מטענותיו של הנאשם, בדבר קיומם של מחדלי חקירה, בקבועו כי נפרשה בפניו "תמונה רחבה של האירוע, אשר יש בה להסיר כל ספק מלבד, בדבר אשמתו של הנאשם", וכי לא נגרם למבקר כל עיוות דין בעקבות המחדלים הנטען על ידו. בקביעות אלו, לא מצאת טעם מבורר להתערב. בנוסף, אני סבור כי נפל כל פגם בפסק דין המנון מק של בית המשפט המחויז, אשר התייחס לממצאים של בית משפט השלום; לתשתית הריאיתית בעניינו; ולטענותיו של הנאשם,**

וקבע כי בדיון הורשע המבוקש במיוחס לו.

.8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, ב' בחשוון התשע"ח (22.10.2017).

שפט